

Beschenkt!

Seit 7. November lernen wir miteinander Deutsch.

Fünf Frauen aus der Ukraine und eine aus Afghanistan, auf ihren Wunsch mittlerweile sogar zweimal die Woche.

Ich bin beeindruckt, mit welcher Bereitschaft, Hingabe und Kreativität sie sich auf diese schwierige Sprache einlassen. Nach fünf Wochen können sie einander mit dem erlernten Wortschatz bereits kleine Geschichten erzählen.

Aber unser Deutschkurs in der Pfarre St. Nepomuk ist weit mehr als die Einführung in eine neue Sprache, das Vermitteln von Wissen.

An diesen Vormittagen möchte ich, dass sie ihre Sorgen, Ängste, schrecklichen Erinnerungen und die grausame Realität für eine Weile vergessen können.

Oft gelingt es, denn wir sind sehr konzentriert bei der Sache und auch das Lachen kommt nicht zu kurz. Meistens, wenn wir in einem Sprachengewirr aus Deutsch, Englisch und Ukrainisch versuchen, einander etwas zu verdeutlichen.

Zu Mittag gehe ich jedes Mal dankbar nach Hause, denn die eigentlich Beschenkte nach diesen Stunden, nach diesen Begegnungen bin ich. Jeder Vormittag ist für mich Freude, Sinn, Herausforderung, auch ich lerne jeden Mal Neues dazu, lerne „meine“ Frauen, die meine Töchter sein könnten, besser kennen.

Wie bereichernd Pension sein kann!

Dr.phil. Renate Moser

Обдарований

Ми разом вивчаємо німецьку мову з 7 листопада.

П'ять жінок з України та одна з Афганістану. На їхнє прохання тепер навіть двічі на тиждень.

Я вражена бажанням, відданістю і творчим підходом, з яким вони займаються цією складною мовою. Через п'ять тижнів вони вже зможуть розповідати одна одній невеликій історії, використовуючи вивчену лексику.

Але наш курс німецької мови в парафії св. Непомука - це набагато більше, ніж знайомство з новою мовою та передача знань.

Я хочу, щоб у ці ранки вони змогли на деякий час забути свої тривоги, страхи, страшні спогади та жорстоку реальність.

Часто нам це вдається, тому що ми дуже сконцентровані на тому, що робимо, а також багато сміємося. Зазвичай жарти народжуються, коли ми намагаємося щось пояснити один одному на плутанині німецької, англійської та української мов.

В обідню перерву я завжди йду додому вдячна, бо насправді я почувуюся, ніби ці зустрічі саме для мене. Кожен ранок для мене - це радість, сенс, виклик, а ще я щоразу вчуся чомусь новому, краще пізнаю "своїх" жінок, які могли би бути моїми доньками.

Наскільки збагачуючою може бути пенсія!